

Komisja
Europejska

Przewodnik dla osób
korzystających
z Europejskiego
postępowania w sprawie
drobnych roszczeń

Krótkie wprowadzenie na temat głównych aspektów
stosowania w praktyce postępowania na podstawie
rozporządzenia

Przewodnik dla osób korzystających
z Europejskiego postępowania
w sprawie drobnych roszczeń

Krótkie wprowadzenie na temat głównych aspektów stosowania w praktyce postępowania
na podstawie rozporządzenia

© Okładka str.16: iStockphoto

str. 8, 12, 14, 22, 26, 30: Thinkstockphotos

***Europe Direct to serwis, który pomoże Państwu
znaleźć odpowiedzi na pytania dotyczące Unii Europejskiej.***

**Numer bezpłatnej infolinii (*):
00 800 6 7 8 9 10 11**

(* Informacje są udzielane nieodpłatnie, większość połączeń również jest bezpłatna
(niektórzy operatorzy, hotele lub telefony publiczne mogą naliczać opłaty).

Więcej informacji o Unii Europejskiej można znaleźć w portalu Europa (<http://europa.eu>).

Dane katalogowe znajdują się na końcu niniejszej publikacji.

Luksemburg: Urząd Publikacji Unii Europejskiej, 2014

ISBN 978-92-79-35875-3

doi:10.2838/98538

© Unia Europejska, 2014

Powielanie materiałów dozwolone pod warunkiem podania źródła.

Informacje o przewodniku

Celem niniejszego przewodnika jest przedstawienie w zarysie europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń (zwanego dalej w całym przewodniku „postępowaniem w sprawie drobnych roszczeń”). Niniejszy przewodnik ma pomóc korzystającym z tego postępowania w zrozumieniu każdego jego etapu. W szczególności powinien on być pomocny dla strony, która zamierza wszcząć postępowanie w sprawie drobnych roszczeń, jak również dla strony, wobec której wszczęto takie postępowanie.

Niniejszy przewodnik jest stosunkowo krótki i prosty, co ma ułatwić korzystanie z niego, a także zwiększyć jego zrozumiałość. Celowo nie zawarto w nim szczegółowych informacji, tak aby opisać w sposób możliwie najkrótszy i najprostszy różne aspekty postępowania.

Bardziej szczegółowy opis postępowania w sprawie drobnych roszczeń, a także dodatkowe informacje, które mogą umożliwić osobom korzystającym z tego postępowania jego dogłębne zrozumienie, można znaleźć w uzupełniającym przewodniku praktycznym, do którego zamieszczono odwołania w większości punktów niniejszego przewodnika. Są one oznaczone w następujący sposób: „PP 1.1”.

Aby ułatwić wyszukiwanie informacji, przewodnik podzielono na następujące części:

Wprowadzenie – Etap wyboru konkretnych kroków prawnych w celu dochodzenia roszczenia transgranicznego w UE . . .	5
Część pierwsza – Cel, zastosowanie i zakres postępowania w sprawie drobnych roszczeń	8
Część druga – Pytania dotyczące kosztów i wydatków	12
Część trzecia – Dochodzenie drobnych roszczeń w sądzie	16
Część czwarta – Odpowiedź na pozew	22
Część piąta – Wydanie orzeczenia	26
Część szósta – Po wydaniu orzeczenia	30

Wprowadzenie – Etap wyboru konkretnych kroków prawnych w celu dochodzenia roszczenia transgranicznego w UE

W przypadku gdy powstanie roszczenie transgraniczne, a wierzyciel nie jest w stanie wyegzekwować płatności lub wykonania zobowiązania będącego podstawą roszczenia ani uzgodnić zadowalającego sposobu zaspokojenia roszczenia, może zajść konieczność podjęcia kroków prawnych. W takiej sytuacji dostępne są różne postępowania, w zależności od kwoty i charakteru roszczenia oraz tego, czy druga strona wda się w spór.

Dlatego też przed podjęciem kroków prawnych w celu zaspokojenia roszczenia osoba fizyczna lub przedsiębiorstwo w Unii Europejskiej będą musiały zdecydować się na określone postępowanie. Decyzja ta będzie w znacznym stopniu uzależniona od indywidualnych okoliczności każdej sprawy, ponieważ poszczególne postępowania, mimo iż w pewnym stopniu się pokrywają, w praktyce służą do rozwiązywania różnych sytuacji.

Kiedy warto skorzystać z postępowania w sprawie drobnych roszczeń?

Z postępowania w sprawie drobnych roszczeń można korzystać w przypadku roszczeń, których wartość nie przekracza 2 000 euro, w tym roszczeń niepieniężnych, niezależnie od tego, czy pozwany wda się w spór. W założeniu postępowanie w sprawie drobnych roszczeń ma być stosunkowo szybkim i relatywnie mniej kosztownym postępowaniem.

Jest ono szczególnie przydatne, jeżeli powód nie chce korzystać z pomocy adwokata lub nie chce być przez niego reprezentowany, pod warunkiem że zastępstwo procesowe nie jest obowiązkowe.

Z postępowania w sprawie drobnych roszczeń korzystać można w przypadku większości roszczeń transgranicznych o charakterze cywilnym i handlowym, w tym w przypadku roszczeń wynikających z umów, roszczeń o odszkodowanie za szkodę lub uszczerbek oraz roszczeń dotyczących dostawy towarów. Niektóre rodzaje spraw są jednak wyłączone z postępowania w sprawie drobnych roszczeń; obejmują one sprawy z zakresu prawa rodzinnego oraz sprawy alimentacyjne, sprawy związane z zatrudnieniem i ubezpieczeniem społecznym oraz sprawy dotyczące upadłości.

Postępowanie w sprawie drobnych roszczeń jest zasadniczo postępowaniem pisemnym, w którym rozprawę przeprowadza się wyłącznie w sprawach, w których sąd uznaje to za konieczne do wydania orzeczenia w danej sprawie lub jej rzetelnego prowadzenia. Ponadto powodowie korzystający z postępowania w sprawie drobnych roszczeń mogą uzyskać pomoc w wypełnieniu formularza pozwu, przy czym sądy mają udzielać porad dotyczących kwestii proceduralnych.

Inne postępowania służące dochodzeniu roszczeń transgranicznych

Przed podjęciem decyzji o skorzystaniu z postępowania w sprawie drobnych roszczeń należy się zastanowić, czy w przypadku danego rodzaju roszczenia nie zaleca się albo wymaga wszczęcia innego postępowanie. W przypadku dochodzenia roszczeń transgranicznych w UE można korzystać z poniższych wariantów.

- W odniesieniu do wszystkich roszczeń **alimentacyjnych** należy stosować rozporządzenie w sprawie zobowiązań alimentacyjnych.
- W odniesieniu do roszczeń bezspornych, w przypadku których wydano nakaz sądowy lub inny tytuł potwierdzający uprawnienie do kwoty pieniężnej, można skorzystać z **europejskiego tytułu egzekucyjnego**. Dalsze informacje na temat europejskiego tytułu egzekucyjnego można znaleźć w Przewodniku praktycznym dotyczącym zastosowania rozporządzenia w sprawie europejskiego tytułu egzekucyjnego, który jest dostępny pod adresem: http://ec.europa.eu/civiljustice/publications/docs/guide_european_enforcement_order_pl.pdf.
- W odniesieniu do roszczeń pieniężnych innych niż **roszczenia alimentacyjne, w przypadku których, zdaniem powoda**, pozwany nie wda się w spór, odpowiednim postępowaniem jest **europejski nakaz zapłaty**. Wariant ten jest szczególnie atrakcyjny dla powodów dochodzących roszczeń pieniężnych od wielu dłużników, ponieważ został opracowany w sposób umożliwiający bardzo szybkie rozpatrywanie roszczeń, co do

których pozwany nie wdał się w spór. Postępowanie to zostało zaprojektowane tak, aby je można było przeprowadzić elektronicznie, jeżeli takie usługi są dostępne.

- Dalsze informacje na temat europejskiego nakazu zapłaty można znaleźć w Przewodniku praktycznym dotyczącym zastosowania rozporządzenia w sprawie europejskiego nakazu zapłaty, który jest dostępny pod adresem: <http://ec.europa.eu/justice/civil/document/>
- W przypadku pozostałych rodzajów roszczeń cywilnych i handlowych, w tym roszczeń, których wartość przekracza kwotę 2000 euro, można skorzystać z postępowań krajowych, chociaż w niektórych państwach członkowskich stosuje się specjalne postępowania dla poszczególnych rodzajów roszczeń. W UE obowiązują przepisy pozwalające ustalić, który sąd jest właściwy do rozpatrywania spraw między państwami członkowskimi. W celu wykonania orzeczenia krajowego lub nakazu krajowego w innym państwie członkowskim należy zastosować postępowanie określone w rozporządzeniu Bruksela I. Ogólne informacje na temat sporów transgranicznych w sprawach cywilnych w UE można znaleźć w podręczniku dla obywateli opublikowanym przez europejską sieć sądową w sprawach cywilnych¹.
- Strony internetowe portalu „e-Sprawiedliwość” zawierają obszerne materiały na temat sporów transgranicznych w UE w sprawach cywilnych i handlowych².

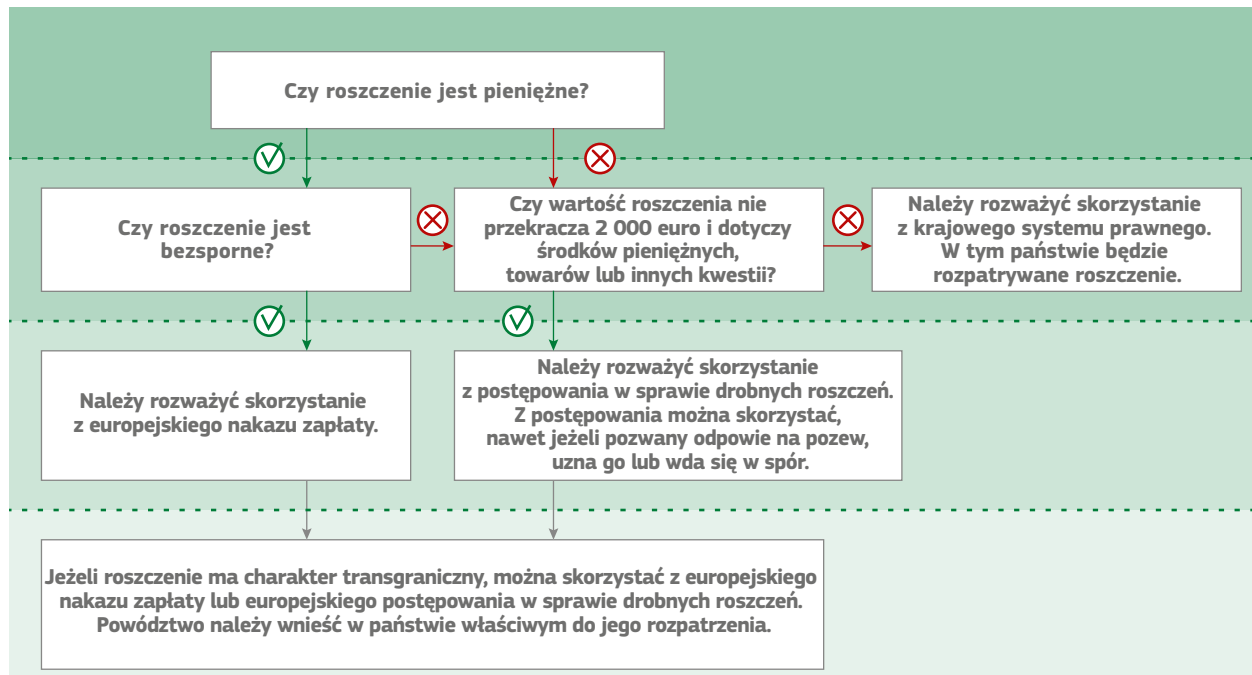
⁽¹⁾ Zob. http://ec.europa.eu/civiljustice/publications/docs/guide_litiges_civils_transfrontaliers_pl.pdf

⁽²⁾ Zob. https://e-justice.europa.eu/content_going_to_court-32-pl.do?init=true

Wybór odpowiedniego postępowania

Powód ma zatem duży wybór; jak wybrać odpowiednie postępowanie?

W poniższym schemacie wskazano, jakie postępowanie należy zastosować w danym rodzaju sprawy.

Część pierwsza –
Cel, zastosowanie i zakres
postępowania w sprawie
drobnych roszczeń

1.1 Czym jest europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń? – [PP 1.1]

Postępowanie w sprawie drobnych roszczeń jest rodzajem postępowania sądowego służącego dochodzeniu roszczeń cywilnych w UE, które:

- można stosować wyłącznie w przypadku spraw transgranicznych: zob. 1.2;
- można stosować wyłącznie w odniesieniu do roszczeń, których wartość nie przekracza kwoty 2 000 euro: zob. 1.4;
- można stosować w odniesieniu do roszczeń pieniężnych i niepieniężnych;
- ma zastosowanie zarówno do roszczeń, w przypadku których pozwany wdał się w spór, jak i do roszczeń, w przypadku których pozwany nie wdał się w spór;
- nie wymaga zastępstwa procesowego; nie jest ono konieczne, ale nie jest też zabronione;
- opracowano tak, aby było stosunkowo szybkie, łatwe w stosowaniu i mniej kosztowne niż inne postępowania;
- nie zastępuje podobnych postępowań krajowych i w związku z tym jest fakultatywne, co oznacza, że jeżeli można z niego korzystać w odniesieniu do danego roszczenia, to zazwyczaj istnieje też postępowanie krajowe, w ramach którego można dochodzić tego roszczenia – wybór postępowania należy do powoda.

1.2 Co to jest sprawa transgraniczna? – [PP 2.2.2]

Jest to sprawa, w której przynajmniej jedna ze stron ma miejsce zamieszkania w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie sądu rozpatrującego sprawę³.

Odpowiednim momentem dla rozstrzygnięcia, czy sprawa ma charakter transgraniczny, jest data złożenia pozwu we właściwym sądzie.

1.3 Jakich rodzajów roszczeń można dochodzić, korzystając z postępowania w sprawie drobnych roszczeń? – [PP 2.1.4]

Z postępowania w sprawie drobnych roszczeń można korzystać w odniesieniu do większości rodzajów roszczeń cywilnych lub handlowych, takich jak roszczenia:

- o zapłatę kwot pieniężnych;
- o odszkodowanie w związku z wypadkiem;
- o dostawę towarów lub innych ruchomości;
- w sprawie nakazania wywiązania się z umowy;
- w celu zapobieżenia lub usiłowania zapobieżenia czynowi niezgodnemu z prawem.

⁽³⁾ Należy pamiętać, że Dania nie jest związana tym rozporządzeniem, w związku z czym powództwo przeciwko stronie w Danii musiałyby zostać wytoczone z zastosowaniem duńskiego postępowania krajowego.

1.4 Jak można ustalić, czy kwota roszczenia nie przekracza 2 000 euro? – [PP 2.1.1]

Jeżeli roszczenie dotyczy zapłaty kwoty pieniężnej, kwota ta będzie stanowiła wartość roszczenia.

Jeżeli roszczenie nie dotyczy zapłaty kwoty pieniężnej, konieczne jest ustalenie wartości takiego roszczenia niepieniężnego – PP 2.1.2.

Jeżeli możliwe jest wytoczenie powództwa dotyczącego roszczenia pieniężnego w przypadku niezaspokojenia roszczenia niepieniężnego, należy je wskazać osobno.

Do celów obliczania wartości roszczenia wyklucza się wszelkie odsetki, wydatki i wypłaty.

1.5 Roszczenia wyrażone w euro lub innej walucie

Wartość finansową roszczenia należy wyrazić w walucie państwa, którego sąd rozpatruje sprawę. Można tego dokonać w formularzu pozwu, czyli formularzu A, w sekcji 7. Jeżeli powód wyraził kwotę roszczenia w walucie innej niż waluta państwa, którego sąd rozpatruje sprawę, wartość tego roszczenia trzeba będzie wyrazić w odpowiedniej walucie, przeliczając kwotę będącą przedmiotem roszczenia na walutę

używaną w sądzie. Kwotę roszczenia należy następnie wyrazić w tej walucie, jak przewidziano w części 7 formularza pozwu.

Ponadto, ponieważ nie wszystkie państwa członkowskie stosują euro, aby określić, czy kwota roszczenia nie przekracza 2 000 euro, powód będzie musiał przeliczyć kwotę roszczenia na euro po kursie obowiązującym w dniu, w którym roszczenie zostanie skierowane do sądu. Wartość wyrażona w euro nie musi być podana w formularzu pozwu, chyba że walutą używaną przez sąd, do którego wpłynie pozew, jest euro.

Państwa członkowskie mogą posiadać specjalne procedury dotyczące przeliczania walut, dlatego też jeżeli przeliczenie jest konieczne, zaleca się wcześniejsze skontaktowanie się z sądem w celu uzyskania informacji o obowiązujących procedurach. Sądy będą również w stanie udzielić informacji, czy są przygotowane na przyjęcie pozwu, w którym roszczenia wyrażono w walucie innej niż waluta danego państwa członkowskiego.

1.6 Czy istnieją jakieś roszczenia cywilne, których nie można dochodzić, korzystając z postępowania w sprawie drobnych roszczeń? – [PP 2.1.3]

Niektóre roszczenia cywilne są wyłączone z zakresu postępowania w sprawie drobnych roszczeń, o czym jest mowa w art. 2 rozporządzenia ustanawiającego europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń. Są to na przykład roszczenia alimentacyjne i roszczenia wynikające ze stosunku pracy. Sprawy podatkowe, celne lub administracyjne także wyłączone z zakresu tego postępowania.

Niektóre inne roszczenia nie są uznawane za roszczenia cywilne i handlowe; dalsze informacje na temat takich roszczeń można znaleźć w PP 2.1.5.

1.7 Czy aby skorzystać z postępowania w sprawie drobnych roszczeń konieczne jest korzystanie z usług adwokata? – [PP 9.1.1]

Korzystanie z usług adwokata nie jest konieczne, ale nie jest też zabronione.

Jeżeli strona w sprawie objętej postępowaniem w sprawie drobnych roszczeń korzysta z usług adwokata, może wpłynąć to na zasądzenie kosztów przez sąd: zob. PP 9.1.2 i część druga.

Część druga –
Pytania dotyczące
kosztów i wydatków

2

2.1 Jakie koszty ponosi się w związku z postępowaniem w sprawie drobnych roszczeń? – [PP 3.3]

W większości państw członkowskich UE konieczne będzie uiszczenie opłaty sądowej za złożenie wniosku o wszczęcie postępowania w sprawie drobnych roszczeń. Powód musi wskazać sposób uiszczenia tej opłaty w ramce 6 formularza pozwu, tj. formularza A.

Kwota opłaty sądowej jest różna – informacji na ten temat należy szukać na europejskim portalu „e-Sprawiedliwość”.

Dodatkowo mogą pojawić się koszty związane z korzystaniem z usług adwokata oraz z powołaniem niektórych świadków, na przykład biegłych.

2.2 Zasądzenie kosztów na rzecz strony wygrywającej

Po zakończeniu sprawy sąd zazwyczaj zasądza koszty na rzecz tej osoby, która jest stroną wygrywającą. Zasądzone koszty muszą być proporcjonalne do wartości przedmiotu sporu i sąd nie powinien zasądzać żadnych nieproporcjonalnych kosztów poniesionych z tytułu zastępstwa procesowego.

2.3 Możliwe koszty związane z postępowaniem w sprawie drobnych roszczeń

Chociaż w założeniu postępowanie w sprawie drobnych roszczeń ma być stosunkowo mało kosztownym postępowaniem, należy jednak spodziewać się pewnych kosztów z nim związanych, nawet jeżeli strona nie korzysta z usług adwokata. W przypadku skorzystania z zastępstwa procesowego strona, która się na to zdecydowała, musi pamiętać, że nawet jeżeli wygra sprawę, sąd może nie zasądzić na jej rzecz zwrotu kosztów z tytułu porady prawnej.

2.4 Wydatki w przypadku przeprowadzenia rozprawy

Oprócz uiszczenia opłaty sądowej, o której mowa w pkt 2.1, strony powinny pamiętać, że jeśli wniosą o przeprowadzenie rozprawy i sąd przychyli się do ich wniosku, może to oznaczać dodatkowe koszty. W takiej sytuacji strony mogą spodziewać się konieczności pokrycia kosztów związanych z powołaniem biegłych i innych świadków, kosztów tłumaczenia dokumentów i kosztów wszelkich specjalnych procedur wykorzystywanych podczas rozprawy, na przykład wideokonferencji. Sąd musi uwzględnić dodatkowe koszty, jeżeli sprawa wymaga zeznań ustnych stron i ewentualnych świadków.

Zasadniczo koszty związane z przeprowadzeniem rozprawy powinny być ograniczone do minimum, ponieważ sąd powinien zastosować najłatwiejszą i najmniej obciążającą metodę przeprowadzania dowodów.

2.5 Kto pokrywa koszty postępowania w sprawie drobnych roszczeń? – [PP 6.4]

Zasadniczo strona, na niekorzyść której wydano orzeczenie, ponosi koszty postępowania drugiej stronie. Jak wspomniano powyżej, sąd ustali koszty w taki sposób, że nie zasądzi kosztów, które były zbędne i są nieproporcjonalne do wartości roszczenia. Dotyczy to również kosztów poniesionych przez stronę wygrywającą, jeżeli strona ta korzystała z usług adwokata.

2.6 Koszty wykonania orzeczenia

Zdecydowanie zaleca się, aby przed wniesieniem powództwa powodowie rozważyli wszystkie czynniki wskazujące na to, czy warto jest wszczynać takie postępowanie. Czynniki te będą obejmowały koszty postępowania, ale także podstawowe kwestie takie jak ustalenie, czy pozwany posiada środki finansowe na zaspokojenie roszczenia lub z których roszczenie to mogłoby zostać zaspokojone. Powodowie powinni także mieć świadomość, że oprócz kosztów postępowania w sprawie drobnych roszczeń pojawią się dodatkowe koszty związane z wykonaniem orzeczenia, w szczególności koszty związane z zasądzonymi kwotami.

Część trzecia –
Dochodzenie drobnych
roszczeń w sądzie

3

3.1 Jak wnieść powództwo? – [PP część 3]

Zanim skorzysta się z postępowania w sprawie drobnych roszczeń, należy w pierwszej kolejności określić podstawę roszczenia i zgromadzić wszelkie materiały pisemne niezbędne do poparcia tego roszczenia.

Po zgromadzeniu materiałów, aby wszcząć postępowanie, należy zaopatrzyć się w kopię formularza pozwu, ponieważ postępowanie w sprawie drobnych roszczeń jest co do zasady pisemne.

3.2 Gdzie można otrzymać formularz pozwu? – [PP 3.2]

Formularz pozwu, czyli formularz A, powinien być dostępny we wszystkich państwach członkowskich UE w każdym sądzie lub trybunale, w którym można wszcząć postępowanie w sprawie drobnych roszczeń.

W zależności od ustaleń w poszczególnych państwach członkowskich formularz ten może być także dostępny w innych miejscach publicznych, takich jak biblioteki publiczne, ośrodki konsultacyjne i organizacje konsumenckie.

Ponadto elektroniczne wersje tego formularza oraz innych formularzy dotyczących postępowania w sprawie drobnych roszczeń są dostępne

we wszystkich językach urzędowych UE i można je znaleźć w sekcji „Interaktywne formularze” na portalu „e-Sprawiedliwość”. Poniżej znajduje się link do polskiej wersji językowej.

https://e-justice.europa.eu/content_small_claims_forms-177-pl.do

3.3 Jak należy korzystać z formularza pozwu?

Formularz zawiera szczegółowe instrukcje dotyczące sposobu jego wypełnienia.

3.4 Czy można uzyskać pomoc w wypełnianiu formularza? – [PP 4.1.3]

Państwa członkowskie UE muszą zapewnić powodom oraz pozostałym stronom praktyczną pomoc w wypełnianiu formularzy dotyczących postępowania w sprawie drobnych roszczeń.

3.4.1. Pomoc pracowników sądu

Pomoc świadczona przez pracowników sądu w wypełnianiu formularza nie może obejmować świadczenia pomocy prawnej; niemniej w ośrodkach doradczych można uzyskać poradę dotyczącą kwestii merytorycznych związanych z roszczeniem.

3.4.2. Inne źródła pomocy

Pomoc w uzupełnianiu formularza pozwu jest świadczona na różne sposoby w zależności od ustaleń wewnętrznych w każdym państwie członkowskim. W wielu państwach członkowskich istnieją sieci ośrodków doradztwa konsumenckiego, prawnego i innych tego typu ośrodków, w których strony, w razie potrzeby, mogą otrzymać pomoc dotyczącą formularzy i postępowania w sprawie drobnych roszczeń. Ponadto w stosownych przypadkach porad w zakresie dochodzenia roszczeń w ramach tego postępowania może udzielać powodom Sieć Europejskich Centrów Konsumenckich. Zaleca się, aby strony sprawdziły, jakie formy pomocy są dostępne w ich okolicy; w tym celu można skorzystać ze stron internetowych, np. DG SANCO⁴ czy też portalu „e-Sprawiedliwość”⁵.

⁽⁴⁾ Zob. http://ec.europa.eu/consumers/ecc/index_pl.htm

⁽⁵⁾ Zob. pkt 2.2.

3.5 Wniosek o przeprowadzenie rozprawy

– [PP 5.3]

Zasadniczo postępowanie w sprawie drobnych roszczeń ma charakter pisemny, w związku z czym informacje rozpatrywane przez sąd będą miały formę pisemną, a stawiennictwo w sądzie nie jest wymagane.

Sąd wydaje orzeczenie w sprawie na podstawie informacji przedstawionych przez powoda oraz, jeżeli pozwany wdał się w spór, przez pozwanego.

Sąd sam może jednak zarządzić przeprowadzenie rozprawy, jeżeli uzna to za niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy. Powód i pozwany również mają prawo do złożenia wniosku o przeprowadzenie rozprawy. Jeżeli taki wniosek zostanie złożony, sąd musi przeprowadzić rozprawę, chyba że uzna, że nie jest to konieczne do rzetelnego przeprowadzenia postępowania.

Powód może wystąpić o przeprowadzenie rozprawy, wypełniając odpowiedni punkt formularza pozwu, tj. pkt 8.3, i uzasadniając swój wniosek.

3.6 Do którego sądu należy przesłać pozew?

– [PP 3.1]

Sądem właściwym do orzekania w danej sprawie będzie zazwyczaj sąd państwa, w którym znajduje się miejsce zamieszkania pozwanego albo powoda.

Najpierw należy dowiedzieć się, jakie sądy państwa członkowskiego lub państw członkowskich UE, są właściwe na mocy odpowiednich przepisów prawa UE. Oznacza to zapoznanie się z przepisami dotyczącymi jurysdykcji, które mają zastosowanie w danej sprawie, a następnie ustalenie, który sąd może orzekać w tej sprawie w danym państwie.

Bardzo ważne jest, aby konsumenci będący osobami fizycznymi byli świadomi możliwości złożenia pozwu w sądzie w państwie, w którym mają miejsce zamieszkania. Do tego celu konsumenta definiuje się jako osobę, która nie dokonuje czynności w celach handlowych lub gospodarczych w odniesieniu do przedmiotu sporu, którego dotyczy roszczenie (zob. PP 3.1.2.1 w szczególności na temat przepisów dotyczących jurysdykcji mających wpływ na konsumentów).

Więcej informacji na temat przepisów dotyczących jurysdykcji można znaleźć na portalu „e-Sprawiedliwość”.

3.7 Wysyłanie formularza pozwu do sądu

– [PP 3.5]

Formularz pozwu można przesłać do sądu pocztą lub za pośrednictwem wszelkich innych akceptowanych przez sąd środków komunikacji lub też można go dostarczyć do sądu osobiście.

Informacje na temat środków przekazania powinny być dostępne na portalu „e-Sprawiedliwość” oraz mogą być również dostępne na lokalnych stronach internetowych w danym państwie.

3.8 Jakie dokumenty należy dołączyć do formularza pozwu? – [PP 3.4]

Ponieważ postępowanie w sprawie drobnych roszczeń ma charakter pisemny, wszystkie dokumenty niezbędne do poparcia wniosku muszą zostać przesłane wraz z formularzem pozwu. Mogą obejmować one zamówienia, rachunki, faktury i sprawozdania, korespondencję między stronami, a także materiały fotograficzne i inne materiały ilustracyjne. Od okoliczności sprawy zależy, które dokumenty będą uznane za niezbędne. Celem powinno być dostarczenie sądowi wszystkich informacji, jakie są mu potrzebne, aby wydać orzeczenie.

3.9 W jakim języku należy przedstawić formularz A i pozostałe dokumenty?

– [PP 3.6]

Formularz pozwu i dokumenty uzupełniające należy przedstawić w języku sądu lub innym języku, który sąd jest gotów zaakceptować. Informacje na ten temat powinny być również dostępne na odpowiednich stronach internetowych. Tłumaczenie dokumentów uzupełniających może nie być konieczne. Czasami pomocne może być zwrócenie się z takim pytaniem bezpośrednio do sądu.

3.10 Co jeszcze należy przestać wraz z formularzem pozwu? – [PP 3.3]

Jeżeli sąd wymaga uiszczenia opłaty za wniesienie powództwa, konieczne może być dostarczenie sądowi informacji na temat sposobu dokonania płatności. Formularz pozwu zawiera pole przeznaczone do tego celu (zob. także pkt 2.1 powyżej). W niektórych państwach członkowskich otrzymanie opłaty przez sąd może być warunkiem rozpoczęcia postępowania.

Dla sądu pomocna może być informacja, jakie inne dowody powód planuje przedstawić sądowi, w przypadku gdy pozwany wda się w spór, w tym imiona i nazwiska świadków oraz ewentualnych biegłych w zakresie zagadnień medycznych, technicznych lub innych.

3.11 Co dzieje się po otrzymaniu przez sąd formularza pozwu? – [PP 4.1.1/2]

W pierwszej kolejności sąd sprawdza otrzymany formularz i dokumenty towarzyszące, aby upewnić się, że formularz wypełniono poprawnie, a następnie ustala, czy przedmiot sporu wchodzi w zakres postępowania w sprawie drobnych roszczeń, i wreszcie ocenia, czy powództwo jest należycie uzasadnione.

Sąd poinformuje powoda, jeżeli roszczenie wykracza poza zakres postępowania w sprawie drobnych roszczeń, lub jeżeli uzna, że powództwo nie jest należycie uzasadnione. Sąd może także wezwać powoda do uzupełnienia lub skorygowania formularza pozwu.

3.12 Co należy zrobić w przypadku wezwania do skorygowania formularza pozwu?

– [PP 4.1.4]

Sąd może przestać powodowi formularz B, w którym powód ma uzupełnić lub skorygować formularz pozwu. Może to dotyczyć zmiany języka, w jakim wypełniono pozew, podania dodatkowych informacji, których sąd potrzebuje, aby móc zdecydować, czy powództwo wchodzi w zakres postępowania w sprawie drobnych roszczeń lub czy powództwo jest należycie uzasadnione, bądź też poprawienia ewidentnych błędów.

Sąd określa termin, w jakim powód musi odpowiedzieć na wezwanie zawarte w formularzu B. Jeżeli powód nie uzupełni lub nie skoryguje formularza pozwu w terminie określonym przez sąd, pozew zostaje oddalony. W wyjątkowych okolicznościach sąd może przedłużyć ten termin, jeżeli uzna, że jest to konieczne do zabezpieczenia praw stron.

3.13 Co dzieje się, jeżeli sąd uzna, że powództwo nie jest objęte zakresem postępowania w sprawie drobnych roszczeń? – [PP 4.1.2]

Jeżeli sąd uzna, że powództwo nie jest objęte zakresem postępowania w sprawie drobnych roszczeń, nie oddala go; powód ma możliwość wycofania pozwu, a jeżeli tego nie zrobi, sąd przeprowadza postępowanie zgodnie z odpowiednim postępowaniem krajowym.

3.14 Co dzieje się po oddaleniu pozwu przez sąd? – [PP 4.1.1]

Oddalenie pozwu na tym etapie jest decyzją proceduralną i nie dotyczy istoty powództwa, w związku z czym powód może ponownie wnieść powództwo w ramach postępowania w sprawie drobnych roszczeń (po uwzględnieniu powodu, dla którego pierwotne powództwo zostało oddalone) lub w ramach odpowiedniego postępowania krajowego.

3.15 Kto informuje pozwanego o powództwie? – [PP 4.2]

Sąd wypełnia część 1 formularza odpowiedzi, tj. formularza C, i przesyła go pozwanemu wraz z kopiami dokumentów uzupełniających, w stosownych przypadkach. Sąd dokonuje tego w terminie czternastu dni od otrzymania poprawnie wypełnionego lub skorygowanego formularza pozwu.

Część czwarta –
Odpowiedź na pozew

4

4.1 Działania, jakie może podjąć pozwany po otrzymaniu pozwu – [PP 4]

Pozwany może odpowiedzieć na pozew po jego doręczeniu lub nie podejmować żadnych działań.

4.2 Skutki braku odpowiedzi na pozew

Jeżeli pozwany nie odpowie na pozew w terminie trzydziestu dni od daty doręczenia pozwu, lub w dłuższym terminie zatwierdzonym przez sąd (zob. pkt 3.3), sąd wyda orzeczenie w sprawie powództwa.

4.3 Odpowiedź na pozew – [PP 4.3]

Pozwany może odpowiedzieć na pozew, korzystając z części II formularza C lub bez wykorzystania formularza w inny odpowiedni sposób. Pozwany powinien dołączyć do odpowiedzi wszelkie stosowne dokumenty uzupełniające na poparcie swojej argumentacji. Odpowiedzi należy udzielić w terminie trzydziestu dni od daty doręczenia. W wyjątkowych okolicznościach sąd może przedłużyć termin trzydziestu dni, jeżeli jest to konieczne do zabezpieczenia praw stron. W tym celu należy złożyć do sądu stosowny wniosek zgodnie z odpowiednimi procedurami danego sądu.

4.4 Jak można odpowiedzieć na pozew? – [PP 4.3]

Abi udzielić odpowiedzi na pozew, pozwany może skorzystać z różnych możliwości. Może on:

- zapłacić kwotę będącą przedmiotem pozwu, aby zaspokoić roszczenie;
- uznać roszczenie co do istoty i
 - uznać, że kwota będąca przedmiotem pozwu jest wymagalna, i dokonać płatności,
 - lub
 - zaproponować dokonanie płatności w całości w postaci odroczonej płatności ryczałtowej albo w ratach, albo
- zakwestionować kwotę będącą przedmiotem roszczenia;
- wejść w spór co do istoty roszczenia
 - w całości lub w części,
 - a także co do kwoty będącej przedmiotem roszczenia,
 - oraz wnieść powództwo wzajemne na formularzu pozwu A;
- zakwestionować jurysdykcję sądu, nie wdając się w spór co do istoty sprawy;
- zakwestionować jurysdykcję sądu ze względów proceduralnych, twierdząc, że
 - istota sprawy wykracza poza zakres postępowania w sprawie drobnych roszczeń lub

- wartość roszczenia przekracza wartość określoną dla postępowania w sprawie drobnych roszczeń lub
- dana sprawa nie ma charakteru transgranicznego⁶.

4.5 Wniosek o przeprowadzenie rozprawy (zob. również pkt 3.5.)

Pozwany może również złożyć wniosek o przeprowadzenie rozprawy, korzystając z pkt 3 w części II formularza C, i może wskazać, uzupełniając pkt 2 w części II formularza C, jakich świadków należy powołać i jakie inne dowody należy przedstawić, oraz załączyć wszystkie istotne dokumenty uzupełniające również w odniesieniu do ewentualnego powództwa wzajemnego.

Uwaga: w przypadku odpowiedzi i powództwa wzajemnego obowiązują takie same zasady dotyczące języka jak w przypadku pozwu (zob. pkt 3.9).

4.6 Co dzieje się, gdy zarzut braku jurysdykcji zostanie uwzględniony? – [PP 3.1.2.1/2]

Jeżeli zarzut braku jurysdykcji zostanie uwzględniony, na przykład w sytuacji gdy powództwo wniesiono przeciwko konsumentowi i nie zastosowano się do przepisów dotyczących jurysdykcji w sprawach

dotyczących konsumentów, powództwo nie może zostać rozpatrzone, a powód musi wycofać pozew i ewentualnie wnieść nowy pozew do sądu właściwego do orzekania w tej sprawie.

4.7 Co dzieje się, jeżeli powództwo nie jest objęte zakresem postępowania w sprawie drobnych roszczeń? – [PP 2.1 i 4.1.2]

Jeżeli sąd stwierdzi, że powództwo nie jest objęte zakresem postępowania w sprawie drobnych roszczeń ze względu na wartość roszczenia albo istotę sporu, musi poinformować o tym strony w terminie trzydziestu dni od daty otrzymania odpowiedzi pozwanego. W takiej sytuacji powództwa nie można rozstrzygnąć w postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń. Powód może wycofać powództwo i rozważyć wniesienie nowego pozwu zgodnie z odpowiednim postępowaniem krajowym lub sąd może rozpatrzyć sprawę na podstawie odpowiednich przepisów krajowego prawa procesowego.

4.8 Co dzieje się, jeżeli kwota będąca przedmiotem powództwa wzajemnego przekracza pułap finansowy? – [PP 4.4]

Jeżeli kwota będąca przedmiotem powództwa wzajemnego przekracza pułap finansowy, zarówno powództwo, jak i powództwo wzajemne nie są objęte zakresem postępowania w sprawie drobnych roszczeń

⁽⁶⁾ Zob. pkt 1.2.

i sprawa nie może zostać rozpatrzona w ramach tego postępowania. Skutki takiej sytuacji są omówione w pkt 4.6. Na potrzeby postępowania wartość roszczenia będącego przedmiotem powództwa wzajemnego i powództwa ocenia się oddzielnie, nie łącząc ich.

4.9 Co powód może zrobić w przypadku przekazania odpowiedzi przez pozwanego?

– [PP 4.5]

Sąd powinien przesłać powodowi kopię odpowiedzi pozwanego i kopie wszystkich dokumentów uzupełniających w terminie czternastu dni od daty otrzymania. Dotyczy to również ewentualnego powództwa wzajemnego wniesionego przez pozwanego. Powód ma trzydzieści dni na odpowiedź na powództwo wzajemne. Może to uczynić na formularzu odpowiedzi lub w inny odpowiedni sposób. Podobnie jak w przypadku odpowiedzi pozwanego na powództwo, sąd może przedłużyć okres trzydziestu dni (zob. pkt 4.3).

Część piąta –
Wydanie orzeczenia

5

5.1 Jaką rolę odgrywa sąd w rozpoznawaniu kwestii spornych? – [PP 5.1]

Zasadniczo postępowanie w sprawie drobnych roszczeń ma charakter pisemny i do sądu należy podjęcie decyzji w sprawie dowodów i innych informacji, jakie są konieczne do rozstrzygnięcia kwestii spornych, jak również w sprawie sposobu, w jaki sąd ma otrzymać te dowody.

5.2 Co może zarządzić sąd? – [PP 5]

Sąd może:

- zażądać dalszych szczegółowych informacji dotyczących powództwa lub powództwa wzajemnego;
- przeprowadzić dowody;
- przeprowadzić rozprawę.

5.3 Co dzieje się, gdy sąd wezwie strony do przedstawienia dalszych informacji? – [PP 4.1/5.2]

Oprócz możliwości zażądania dalszych informacji od powoda po złożeniu przez niego formularza pozwu (zob. pkt 2.13) lub od pozwanego wnoszącego powództwo wzajemne, sąd ma prawo wezwać strony do przedstawienia dalszych szczegółowych informacji dotyczących powództwa lub powództwa wzajemnego w terminie wyznaczonym

przez sąd. Termin ten nie może być dłuższy niż trzydzieści dni od daty otrzymania przez sąd odpowiedzi pozwanego na powództwo lub, w stosownym przypadku, odpowiedzi powoda na powództwo wzajemne.

W wyjątkowych okolicznościach termin ten może zostać przedłużony, ale tylko wówczas, gdy jest to konieczne do zabezpieczenia praw stron. W tym celu należy złożyć do sądu stosowny wniosek zgodnie z odpowiednimi procedurami danego sądu.

5.4 Co dzieje się, jeżeli strony nie spełnią żądania sądu? – [PP 5.2]

Jeżeli sąd wyznacza termin na przekazanie żądanych dodatkowych informacji, musi poinformować strony o konsekwencjach nieprzekazania żądanych przez sąd informacji w wyznaczonym, lub w stosownych przypadkach, przedłużonym, terminie. Konsekwencje mogą obejmować oddalenie pozwu lub powództwa wzajemnego lub wydanie orzeczenia na niekorzyść strony, która nie wykonała zobowiązania.

5.5 Co się dzieje, jeżeli sąd zarządzi przeprowadzenie rozprawy? – [PP 5.3]

Sąd może zarządzić przeprowadzenie rozprawy, jeżeli uzna, że jest to konieczne do rozstrzygnięcia kwestii będących przedmiotem sporu: zob. pkt 3.5. W takiej sytuacji sąd ma obowiązek wezwać strony na rozprawę, która musi odbyć się w ciągu trzydziestu dni od

wezwania. W wyjątkowych okolicznościach termin trzydziestu dni może zostać przedłużony, ale tylko wówczas, gdy jest to konieczne do zabezpieczenia praw stron.

5.6 Jakie dowody są potrzebne na rozprawie? – [PP 5.1, 5.4 i 5.5]

Jeżeli sąd zarządzi przeprowadzenie rozprawy, podejmie także decyzję w sprawie dowodów, których potrzebuje, aby wydać orzeczenie w sprawie, oraz o sposobie ich przeprowadzenia. Następnie sąd poinformuje strony o tym, jakich dowodów potrzebuje, włącznie z zeznaniami ustnymi, oraz o sposobie, w jaki należy je dostarczyć. Środki dowodowe można uzyskać w formie pisemnych wyjaśnień stron i zeznań świadków, w tym biegłych.

Sąd może nakazać przeprowadzenie dowodów z zastosowaniem metod opartych na technologiach informacyjno-komunikacyjnych (ICT), takich jak wideokonferencje lub inne środki technologii komunikacyjnej, o ile są one dostępne. Mimo że to sąd podejmuje ostateczną decyzję w sprawie dowodów, które należy uwzględnić, i o sposobie ich przeprowadzenia, jest on zawsze otwarty na sugestie stron dotyczące dowodów, w tym wykorzystania takich technologii informacyjno-komunikacyjnych. Jak wspomniano w pkt 2.4, sąd musi stosować jak najmniej kosztowne i obciążające metody przeprowadzania dowodów i musi brać pod uwagę koszty takiego postępowania.

5.7 Czy obie strony muszą stawić się w sądzie na rozprawie?

Biorąc pod uwagę koszty związane z koniecznością złożenia przez strony wyjaśnień ustnych, sąd może zarządzić, że stawienie się jednej lub obu stron w sądzie nie jest wymagane albo że dowody przekazane przez jedną stronę lub obie strony można przedłożyć w formie oświadczenia pisemnego składanego w sądzie.

5.8 Czy konieczny jest udział adwokata w rozprawie?

Zasadniczo w postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń korzystanie z usług adwokata na potrzeby rozprawy nie jest konieczne. Jeżeli strona się na to zdecyduje, jest to dopuszczalne, ale związane z tym koszty w przypadku wygrania sprawy mogą nie zostać w całości pokryte przez drugą stronę: zob. pkt 2.5.

5.9 W jaki sposób strona niereprezentowana przez adwokata powinna przygotować się do rozprawy?

Podobnie jak w przypadku wszystkich rozpraw sądowych, strona postępowania (powód albo pozwany) powinna wcześniej przemyśleć argumentację dotyczącą danej sprawy i upewnić się, że posiada wszystkie niezbędne dokumenty oraz że świadkowie są w stanie uczestniczyć w rozprawie.

5.10 W jaki sposób sąd przeprowadza rozprawę? – [PP 5.6]

Rolą sądu jest określenie wszystkich aspektów procedury, zgodnie z którą zostanie przeprowadzona rozprawa. Oznacza to, że sąd decyduje nie tylko o tym, jakie dowody zostaną przedstawione i w jaki sposób zostaną przeprowadzone, ale także o wszystkich kwestiach proceduralnych, oraz udziela stronom informacji na ten temat. Strony nie są zobowiązane do dokonania oceny prawnej pozwu i powództwa wzajemnego, jeśli takie istnieje; oceny tej dokonuje sąd. Sąd zawsze dąży również do zawarcia ugody w sprawie między stronami.

5.11 Kiedy sąd wydaje orzeczenie? – [PP 6.1]

Sąd wydaje orzeczenie na jednym z poniższych etapów:

- jeżeli strona nie podjęła żadnych działań wymaganych w toku postępowania w sprawie drobnych roszczeń w wyznaczonym terminie, w związku z czym nie wykonała zobowiązania, sąd może wydać orzeczenie na niekorzyść tej strony po upływie tego terminu; w celu uzyskania dalszych informacji zob. PP 6.1.1 i 6.1.2;
- w terminie trzydziestu dni od otrzymania odpowiedzi na pozew lub, ponieważ sprawa może dotyczyć powództwa wzajemnego, w przypadku gdy sąd nie zarządzi przeprowadzenia rozprawy i nie wezwie stron do przedstawienia żadnych dalszych informacji;

- w terminie trzydziestu dni od otrzymania wszystkich wymaganych przez sąd informacji, w przypadku gdy sąd wezwał stronę do przedstawienia dalszych informacji i strona ta przekazała informacje w wyznaczonym terminie;
- w terminie trzydziestu dni od otrzymania dowodów bez przeprowadzania rozprawy;
- w terminie trzydziestu dni od przeprowadzenia rozprawy.

Jeżeli sąd nie może wydać orzeczenia w terminie trzydziestu dni, musi podjąć kroki, aby zrobić to jak najszybciej po upływie tego terminu.

5.12 W jaki sposób strony dowiadują się o orzeczeniu? – [PP 6.3]

Sąd musi doręczyć orzeczenie stronom. Zazwyczaj orzeczenie powinno zostać doręczone natychmiast po jego wydaniu i w miarę możliwości w terminach określonych w pkt 5.11. Jeżeli orzeczenie nie zostanie doręczone stronom w terminie kilku dni po upływie tych terminów, wskazane jest, aby strony zwróciły się do sądu z zapytaniem, czy orzeczenie zostało wydane, a jeżeli tak, to kiedy zostało ono lub zostanie doręczone.

Część szósta –
Po wydaniu orzeczenia

6

6.1 Co mogą zrobić strony po wydaniu orzeczenia? – [PP 7 i 8]

Strona, na korzyść której wydano orzeczenie, może podjąć kroki w celu wykonania tego orzeczenia. W tym celu orzeczenie może zostać wykonane w innym państwie członkowskim UE –

- tak, jakby zostało wydane w tym państwie;
- bez wymogu zastosowania żadnej specjalnej procedury;
- bez konieczności stwierdzenia wykonalności;
- niezależnie od tego, czy istnieje możliwość odwołania;
- bez konieczności posiadania adresu pocztowego ani pełnomocnika w tym państwie; oraz
- bez konieczności złożenia zabezpieczenia.

6.2 Co jest wymagane do wykonania orzeczenia? – [PP 8.2]

Strona dochodząca wykonania orzeczenia musi przedstawić odpis orzeczenia i zaświadczenie wydane przez sąd. Każda ze stron może wnioskować o wydanie przez sąd zaświadczenia dotyczącego orzeczenia, które sąd wydaje na formularzu D.

6.3 W jakim języku powinno być wydane zaświadczenie? – [PP 8.3.2]

Strona dochodząca wykonania orzeczenia będzie musiała poinformować, w którym państwie członkowskim rozważy wykonanie orzeczenia, a w przypadku gdy w państwie tym obowiązuje więcej niż jeden język urzędowy, będzie musiała wskazać konkretne miejsce w tym państwie. Zaświadczenie musi być wydane w odpowiednim języku urzędowym państwa, w którym dochodzi się wykonania orzeczenia, lub należy dołączyć do niego tłumaczenie na taki język, bądź też w innym języku wskazanym przez dane państwo jako przez nie akceptowany.

6.4 Jakich czynności powinna dokonać strona, która chce wykonać orzeczenie, zanim podejmie formalne kroki egzekucyjne?

Zdecydowanie zaleca się, aby wierzyciel wskazany w orzeczeniu, tj. strona, na korzyść której wydano orzeczenie, rozważyła wszystkie czynniki wskazujące na to, czy warto wykonać dane orzeczenie. Wskazane jest, aby w pierwszej kolejności wystąpić do dłużnika wskazanego w orzeczeniu formalne pismo z żądaniem zapłaty lub spełnienia świadczenia, o których mowa w orzeczeniu, wraz z ostrzeżeniem, że jeżeli to nie nastąpi, wierzyciel podejmie formalne kroki egzekucyjne pociągające za sobą nieuniknione konsekwencje dla dłużnika w postaci dodatkowych kosztów podlegających zapłacie.

6.5 Czy wierzyciel wskazany w orzeczeniu może zapoznać się z metodami wykonywania orzeczeń? – [PP 8.5.2]

Wierzyciel może znaleźć informacje na temat systemów wykonywania orzeczeń w państwach członkowskich UE na portalu „e-Sprawiedliwość”. Informacje te dotyczą krajowych procedur wykonywania orzeczeń oraz zawierają imiona i nazwiska i adresy komorników w różnych państwach członkowskich.

6.6 Czy można odwołać się od orzeczenia? – [PP 7.2]

Możliwość odwołania się od orzeczenia jest regulowana przepisami prawa każdego państwa członkowskiego UE. Informacje na temat możliwości odwołania się są również dostępne na portalu „e-Sprawiedliwość”.

6.7 Czy istnieje jakkolwiek możliwość ponownego zbadania orzeczenia? – [PP 7.1]

Pozwany może złożyć wniosek o ponowne zbadanie orzeczenia wydanego w postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń we właściwym sądzie w państwie członkowskim UE, w którym wydano orzeczenie, jeżeli:

- formularz pozwu lub wezwanie na rozprawę doręczono za pomocą metody niewymagającej potwierdzenia odbioru przez pozwanego lub innej metody dozwolonej w postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń; oraz
- doręczenie nie nastąpiło wystarczająco wcześnie, aby pozwany mógł przygotować obronę; lub
- pozwany nie mógł wnieść sprzeciwu wobec pozwu ze względu na okoliczności, na które nie miał wpływu, lub inne wyjątkowe okoliczności, bez jakiegokolwiek winy z jego strony, pod warunkiem że pozwany niezwłocznie podejmie stosowne działania.

Uwaga: nie można wnioskować o ponowne zbadanie orzeczenia w państwie, w którym dochodzi się wykonania tego orzeczenia.

6.8 Jaki jest skutek ponownego zbadania orzeczenia? – [PP 7.1.2]

Jeżeli wniosek o ponowne zbadanie orzeczenia zostanie odrzucony, orzeczenie pozostaje w mocy i podlega wykonaniu. Jeżeli wniosek o ponowne zbadanie orzeczenia zostanie uznany za uzasadniony, orzeczenie zostaje uchylone, a powód musi wytoczyć nowe powództwo.

6.9 Czy możliwa jest odmowa wykonania orzeczenia? – [PP 8.4]

Dłużnik wskazany w orzeczeniu może złożyć wniosek do właściwego sądu w państwie członkowskim wykonania o odmowę wykonania tego orzeczenia ze względu na fakt, że nie można go pogodzić z wcześniejszym orzeczeniem wydanym w jakimkolwiek państwie członkowskim lub w państwie trzecim.

6.10 Czy wykonanie może zostać ograniczone lub zawieszona? – [PP 8.4.3]

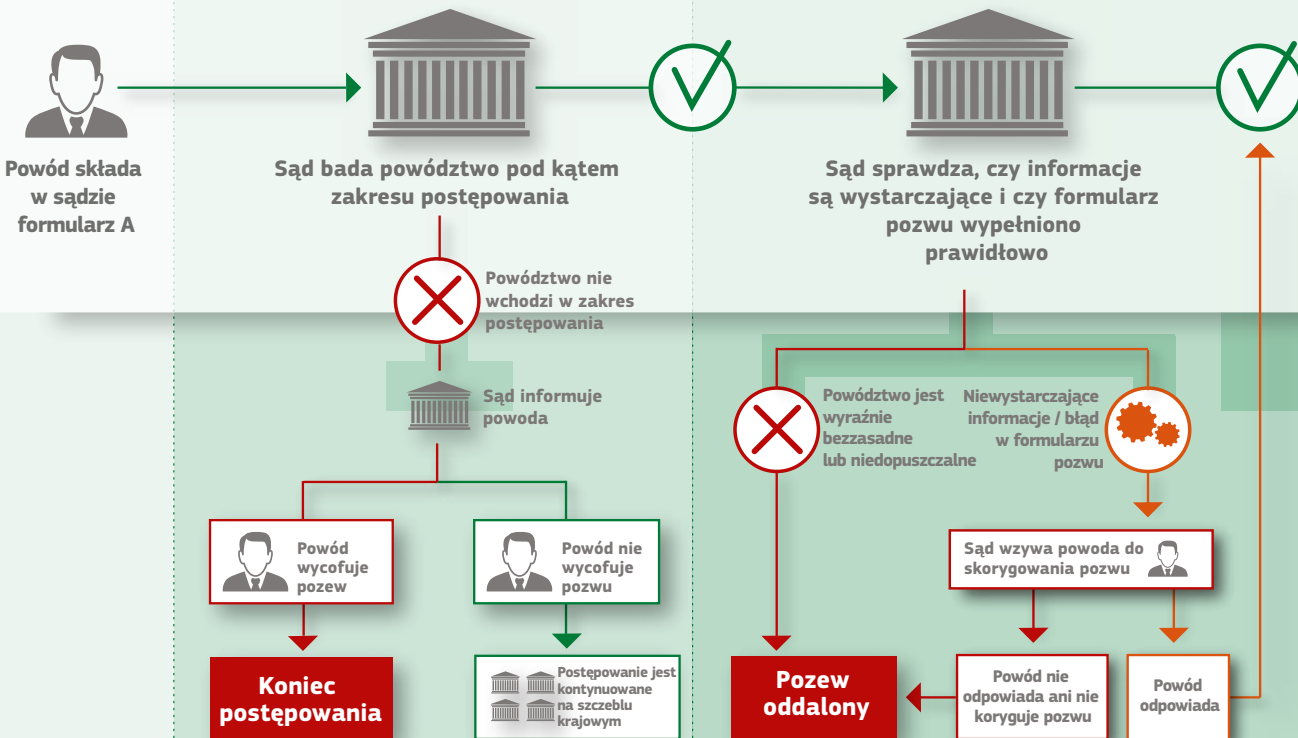
Strona, przeciwko której dochodzi się wykonania orzeczenia, może złożyć do sądu lub właściwego organu w państwie członkowskim, w którym dochodzi się wykonania, wniosek o ograniczenie lub zawieszenie wykonania orzeczenia lub o uzależnienie wykonania od złożenia zabezpieczenia, jeżeli:

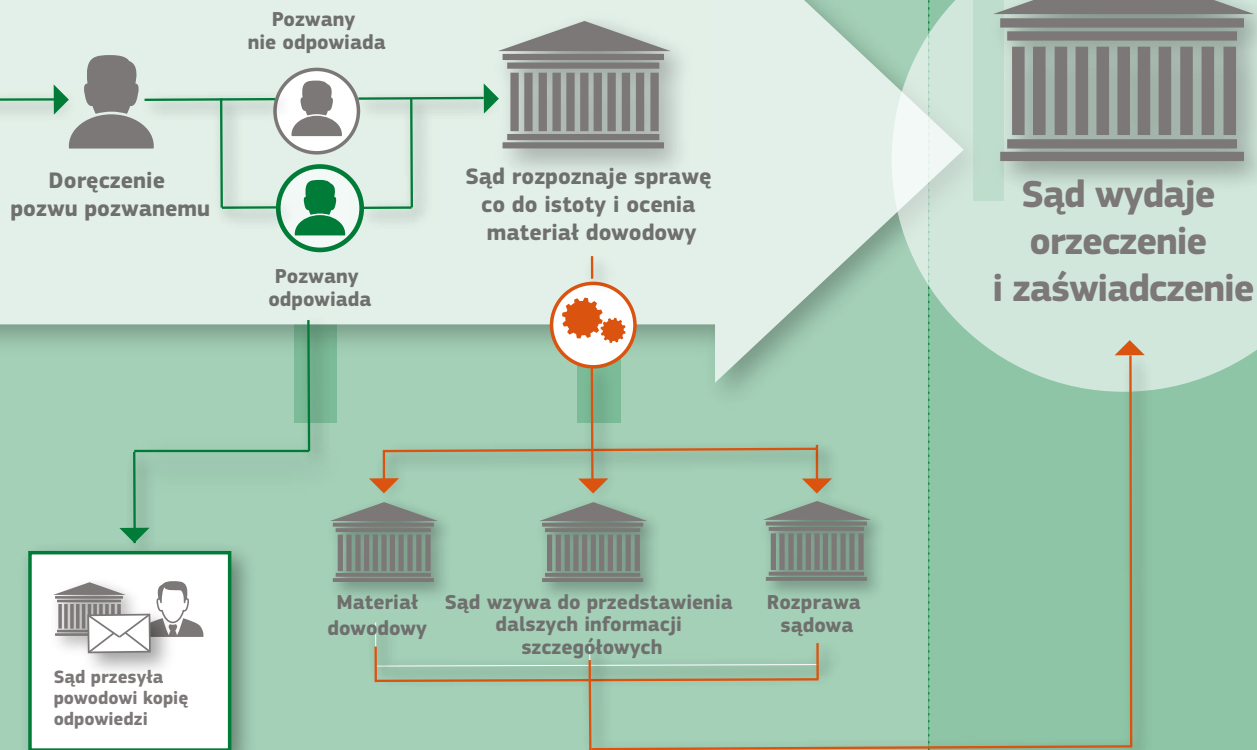
- strona zaskarżyła orzeczenie wydane w postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń; lub
- nadal możliwe jest zaskarżenie orzeczenia; lub
- strona złożyła wniosek o ponowne zbadanie orzeczenia.

Schemat dotyczący korzystania z postępowania

Poniższy schemat obrazuje podstawowe etapy dochodzenia roszczenia w postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń. Z założenia nie ma przedstawiać pełnego obrazu wszystkich możliwych elementów postępowania ani ilustrować aspektów regulowanych w szczególności przepisami krajowego prawa procesowego państw członkowskich.

Postępowanie w sprawie **drobnych roszczeń**

Komisja Europejska

**Przewodnik dla osób korzystających z Europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń
Krótkie wprowadzenie na temat głównych aspektów stosowania w praktyce postępowania na podstawie
rozporządzenia**

Luksemburg: Urząd Publikacji Unii Europejskiej

2014 – 35 str. – 21 × 14,8 cm

ISBN 978-92-79-35875-3

doi:10.2838/98538

JAK OTRZYMAĆ PUBLIKACJE UE

Publikacje bezpłatne:

- jeden egzemplarz:
w EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>)
- kilka egzemplarzy (lub mapy, plakaty):
w przedstawicielstwach Unii Europejskiej (http://ec.europa.eu/represent_pl.htm)
w delegaturach Unii Europejskiej w krajach poza UE: (http://eeas.europa.eu/delegations/index_pl.htm)
kontaktując się z Europe Direct (http://europa.eu/europedirect/index_pl.htm)
lub dzwoniąc pod numer 00 800 6 7 8 9 10 11 (numer bezpłatny w całej UE) (*).

(* Informacje są udzielane nieodpłatnie, większość połączeń również jest bezpłatna
(niektórzy operatorzy, hotele lub telefony publiczne mogą naliczać opłaty).

Publikacje płatne:

- w EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>)

Płatne subskrypcje:

- u dystrybutorów Urzędu Publikacji Unii Europejskiej
(http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm)

Kontakt

Komisja Europejska
Dyrekcja Generalna ds. Sprawiedliwości
Europejska Sieć Sądownicza (EJN)
w sprawach cywilnych i handlowych
just-ejn-civil@ec.europa.eu
<http://ec.europa.eu/justice/civil>

Urząd Publikacji

Europejska Sieć Sądownicza (EJN)
w sprawach cywilnych i handlowych

